WEEKBLAD
PEP
Nr. 26
26 juni 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

LUCKY LUKE EN BILLY THE KID

BLZ. 30

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

TWEE INSEKTEN

Meneer Wiedes staat klaar om twee insekten de genadespuit te geven, maar hij kan ze nergens vinden. Help hem met zoeken.
Tussen de zwarte lijnen zijn acht woorden van drie letters getekend. De woorden die op dezelfde hoogte naast elkaar staan, verschillen maar één letter. Schrijf de letters die verschillen, op de kaartjes met de rode rand. Als er bijvoorbeeld een man en een kan getekend waren, moest je de m en de k opschrijven. Wanneer je de juiste letters hebt ingevuld, lees je van boven naar beneden twee woorden uit het handboek voor de insektenkunde.
Schrijf die twee woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 1 juli 1965 naar Redactie-Pep, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep prijsvraag nr. 26.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; 10 tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

*

RUW

Zoek een woord dat „ruw" betekent. Als je er een schuimende drank achter zet, wordt het een kapper, maar als je het met een draagbed aanvult, krijg je een woesteling.

HET VOLGENDE GETAL

20	52	68	76	80	

5	21	10	16	15	

9	22	33	42	49	

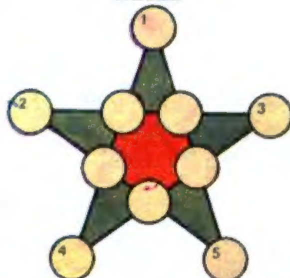
De getallen in iedere reeks houden verband met elkaar. Zoek dat verband en probeer dan het volgende getal te ontdekken.

BEWERKINGSTEKENS

Kun je tussen de 2, 5 en 4 in het volgende rijtje de bewerkingstekens plus, min of maal zó invullen, dat de uitkomst die erachter staat, steeds klopt?

2 5 4 = 14
2 5 4 = 22
2 5 4 = 3
2 5 4 = 6
2 5 4 = 40
2 5 4 = 11

STER

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Voor elk woord geven we je twee woorden als aanwijzing. Die woorden hebben iets te maken met het woord dat je moet vinden en zij dienen om je bij het zoeken te helpen.

1-4 balletje - papier
2-3 raak - geluk
1-5 oranje - doperwtjes
2-5 Hermans - klank
4-3 Marokko - Pief paf

* * *

De oplossing van deze puzzeltjes staan op bladzijde 26.

Toen de gelukkige vader, wachtmeester 1e klasse van de Rijkspolitie G. J. Regelink, de geboorte van zijn dochtertje kwam aangeven, was hij meteen zijn baantje kwijt. De jongedame Regelink bleek het aantal inwoners van Epe op 25.000 te brengen. En in steden met 25.000 inwoners of meer wordt de Rijkspolitie vervangen door een korps gemeentepolitie ....

*

De druk onder de naaldhak van een dame van ongeveer 60 kilo is tweehonderd maal zo groot als die onder de poot van een olifant, zo is bij een onderzoek in Engeland gebleken...

*

OPPEPPERTJES

*

Mejuffrouw Barnes, die naar een publieke veiling ging in een landhuis, legde haar bril eventjes op de schoorsteenmantel om een voorwerp beter te kunnen bekijken. Terwijl ze daarmee bezig was, werd haar bril voor 25 cent verkocht...

*

De heer Derek Jopson uit Lancashire in Engeland heeft bericht gekregen dat hij zijn amandelen kan laten knippen in het plaatselijke ziekenhuis. Dit zou niets bijzonders zijn, als de heer Jopson al niet tien jaar op de wachtlijst had gestaan...

*

Midden in de nacht hoorde een politie-agent in Marseille luid hulpgeroep, dat uit een speeltuin scheen te komen. Hij rende erheen en ontdekte tot zijn grote verbazing een oude dame die onderaan de glijbaan lag met een gebroken been. „Ik had er zo'n zin in..." zei de oude dame.

OS

© 1965 K.F.S. Opera Mundi

ONZE HARTELIJKE GELUKWENSEN AAN
DE WINNAARS VAN ONZE GROTE PEP PRIJSVRAAG

PONYKAMP

E. Perlot, Krammerstraat 5, Den Helder; Madeleine Cohen, Raboes 11, Laren; José Janssen, v. d. Loostraat 15, Zevenaar; Marga Segers, Exercitiestraat 14a, R'dam; Peter Bär, Giekstraat 1, Leeuwarden; Henk Vos, Janhorastraat 14, Klazienaveen; Evert Lombaers, Daalakkerweg 12, Roermond; Wim v. Riel, Noordbesterdstraat 28, Tilburg; Jos Dam, Nijeveldsingel 30", Utrecht; Marleen Vermeulen, Noordweg 17, Lewedorp.

ZEILKAMP

Silvain Schins, O.-Nassaustraat 4, Heerlen; Ed Casteelen, M. D. de Grootstraat 91, Goes; Corrie de Jongh, Havenkant 5, Moerdijk; Elly Vlutters, Nieuwstraat 54, Oldenzaal; Janny Wind, Gaffelstr. 55, Dronten; B. v. d. Berg, J. v. Riebeeckweg 40, Oosterbeek; Daan Peele, Achterkade 10, Hei en Boeicop; Grietje Brouwer, U.T. weg 58, Akkrum; H. v. Lokven, H. Turkenstraat 26, Rosmalen; Humphery Reeder, Jan Luykenstraat 13, A'dam.

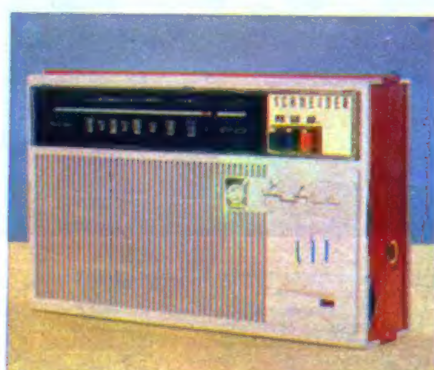
FIETS

Tonny Prins, Nieuwersluisstraat 135, Den Haag; Antoinetje de Bijl, Lithsedijk 53, Lith; Piet Geraets, Heemskerkstraat 40, Erica (Dr.); Jan Verhees, De Ruyterlaan 4, Maarn; Andre v. d. Burg, Pr. Steynplantsoen 13, A'dam; Peter Staats, Brouwerlaan 44, Hillegom; Anneke Kits, Donkerslaan 7, Harkstede; Lodewijk Soowijl, Zandhuisweg 71, Hulshorst; Annie Goertrien, Emmastraat 21, Kerkrade; Lida Berkhout, Driestedenweg 128, De Weere.

WERKBANK

H. Gilissen, Kapelweg 9, Cadier en Keer; Willem Hoenderken, Hoofdweg 13, Zeegse, gem. Vries; G. v. d. Belt, Graaf Adolfstraat 6, Rijssen; C. v. Holland, Ruisseveen 20, Veenendaal; Ton Pronk, Bruinbankstr. 15, Scheveningen.

RADIO

Ans Oud, Hoofdstraat 30, Bovenkarspel; Peter Draaisma, Oortje 15, Bolsward; Harry Bosman, Beatrixstraat 14, Zwartsluis; Rika Pruim, Kraaiheide 46, Emmen; George Wally, Lorentzlaan 17, Heemstede; Jannie v. Roekel, Leipzigerweg 1, Deelen; Joke Vane, 1e Atjehstraat 108, A'dam; J. Lingen, Hendrikstraat 13, Middelburg; Ton v. d. Burgt, Michiel de Ruyterweg 68, Vucht; Willie Derks, M. Gr. Hanssenstraat 15, Oostrum.

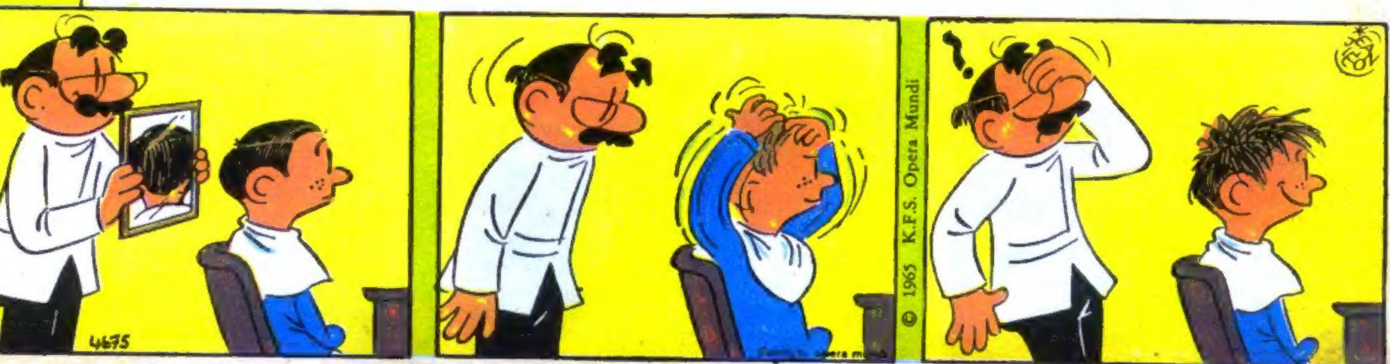

DUBBELDAKS TENT

Yvonne en Leo ter Haar, Ellemare 8, R'dam; Jetty Bloemberg, B. Schuurmanstraat 13, Meppel; Gerard v. Esch, Hulsberg 3, Esch; Peter Menhere, Langerweegje 14, Kwadendamme; Jan Berk, Reggestraat 39, Utrecht.

De winnaars van een turnstel, vierkleurenballpoint of voetbal krijgen hierover thuis rechtstreeks bericht. Proficiat allemaal!

AR

KAPITEIN ROODBAARD IN: DE SCHRIK

Heel Londen is op zoek naar de zoon van Roodbaard. De jongeman bevindt zich als verstekeling aan boord van een schip . . .

IN ZIJN KLEINE SCHUILPLAATS MAAKT ERIK HET ZICH ZO GEMAKKELIJK MOGELIJK . . .

IK MOET ONDER DAT ZEILDOEK NOG EEN SCHUILPLAATS MAKEN WAAR IK ME IN TIJD VAN NOOD KAN VERBERGEN .

DANK ZIJ EEN GUNSTIGE WIND VERLOOPT DE TOCHT VLOT EN AL GAUW VAART HET SCHIP LANGS DE FRANSE WESTKUST NAAR DE SPAANSE EN PORTUGESE OEVERS . . .

ALS WE DIT WEER HOUDEN , ZIJN WE IN EEN RECORDTIJD BIJ KAAP DE GOEDE HOOP .

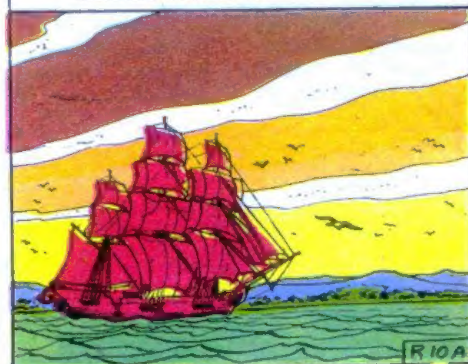
INTUSSEN VALT HET VOOR ERIK NIET MEE . . .

PFF ! WAT EEN HITTE ! WE GAAN BESLIST **NIET** NOORDWAARTS ! BAH ! EN DAT BIER IS OOK NIET MEER TE DRINKEN .

EEN PAAR DAGEN LATER . . .

HET WORDT STEEDS WARMER ! WE VAREN BESLIST ROND AFRIKA . IK ZIT HIER NU AL ZES DAGEN . . . MIJN PROVIAND IS BIJNA OP !

HET SCHIP VAART LANGS GIBRALTAR NAAR DE NOORDAFRIKAANSE KUST . . . OP EEN VEILIGE AFSTAND VAN DE MAROKKAANSE KUST , WAAR WOESTE ZEESCHUIMERS DE STREKEN ONVEILIG MAKEN . . .

AAN BOORD GAAT NIET ALLES OP ROLLETJES . . .

SIR ! DE MANNEN WORDEN LASTIG ! ZE KLAGEN OVER HET ETEN . . . ZE WILLEN VERSE GROENTE , SIR , EN IEDER EEN BEHOORLIJKE PORTIE !

NU MOET IK ZEGGEN DAT HET ETEN . . . EH . . . INDERDAAD NIET VAN ERG . . . EH . . . GOEDE KWALITEIT IS EN . . .

WAT WILT U DAARMEE ZEGGEN ?

MOET IK HIERUIT OPMAKEN DAT U HET WAAGT PARTIJ TE KIEZEN VOOR DAT STELLETJE **TUIG ?!** HET VOEDSEL DAT ZIJ KRIJGEN , IS NOG **TIEN KEER** TE GOED VOOR DIE ZOETWATER - MATROZEN !

MAAR . . .

GENOEG HIEROVER ! DE EERSTE DIE NOG DURFT TE KLAGEN OVER HET ETEN , KRIJGT **TIEN STOKSLAGEN !** EN LAAT IK NIET MERKEN DAT U UW OOR TE LUISTEREN LEGT BIJ DIE **ONRUSTSTOKERS !** BEGREPEN ?

TOT . . TOT UW DIENST , SIR !

TWEE DAGEN LATER . . .

AL TWEE DAGEN ZIT IK NU NAAR DIT BOT TE KIJKEN . . . HELEMAAL AFGEKLOVEN . . . IK KAN HET NOG WEL EVEN UITHOUDEN ZONDER ETEN , MAAR IK VERGA VAN DE DORST EN HET BIER IS HELEMAAL OP !

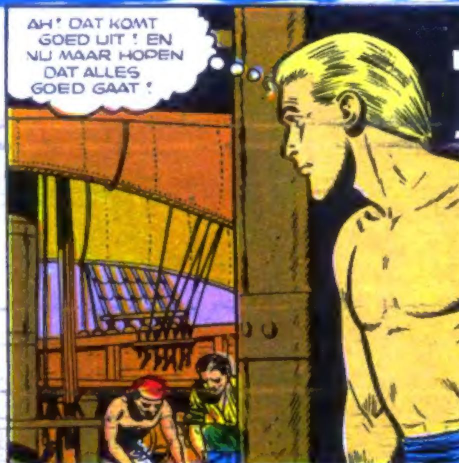
IK HEB ER GENOEG VAN ! IK ZAL ME NU MAAR EENS LATEN ZIEN ! DE KAPITEIN KAN TOCH NIET MEER RECHTSOMKEERT MAKEN !

R.10 B

DER ZEVEN ZEEËN

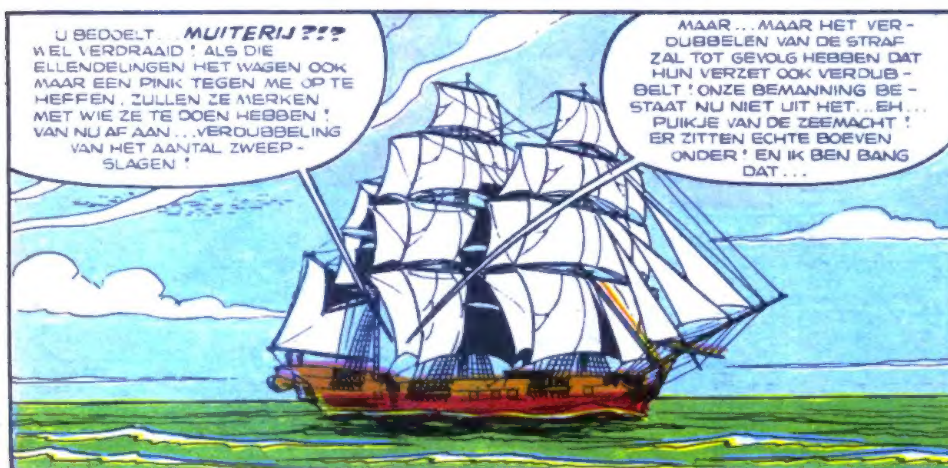

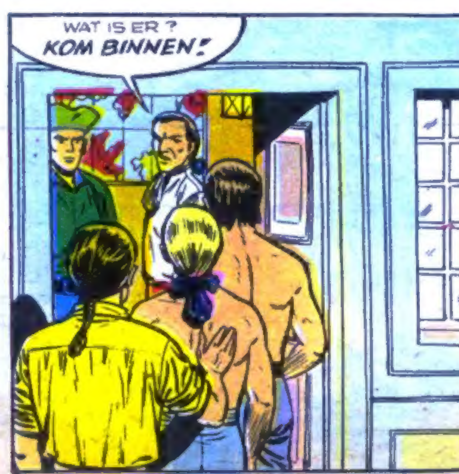

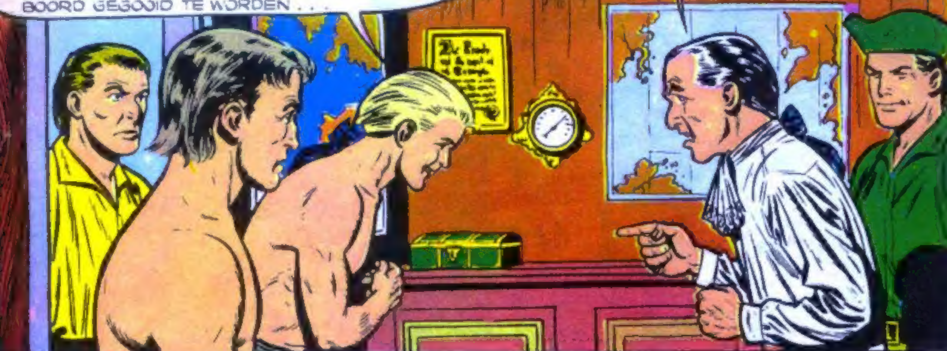

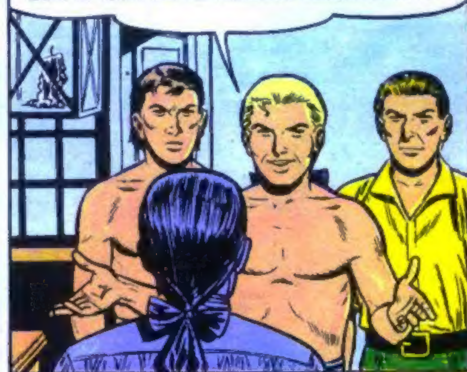

KAPITEIN ROODBAARD IN: DE SCHRIK

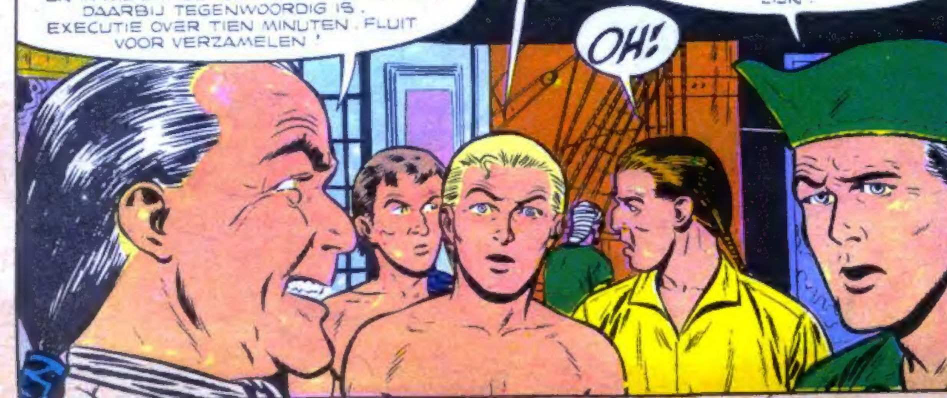

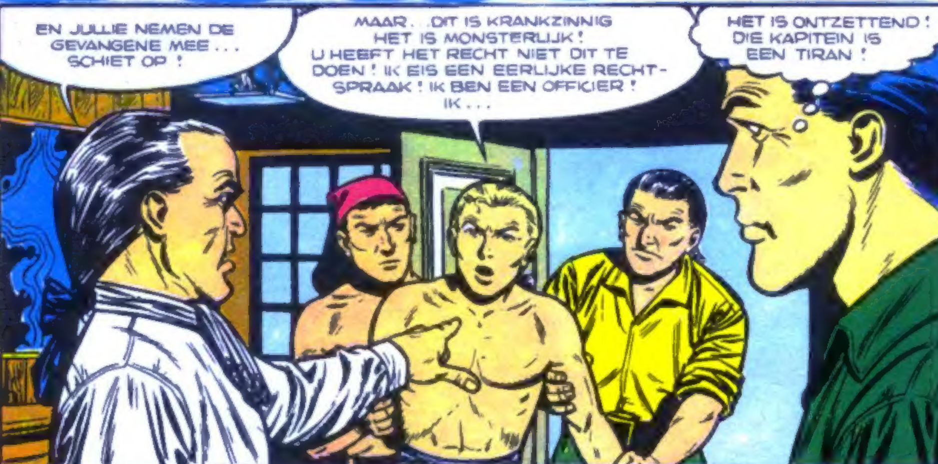

DER ZEVEN ZEEËN

© 1965 Editions Dargaud

een avontuur van RIK RINGERS

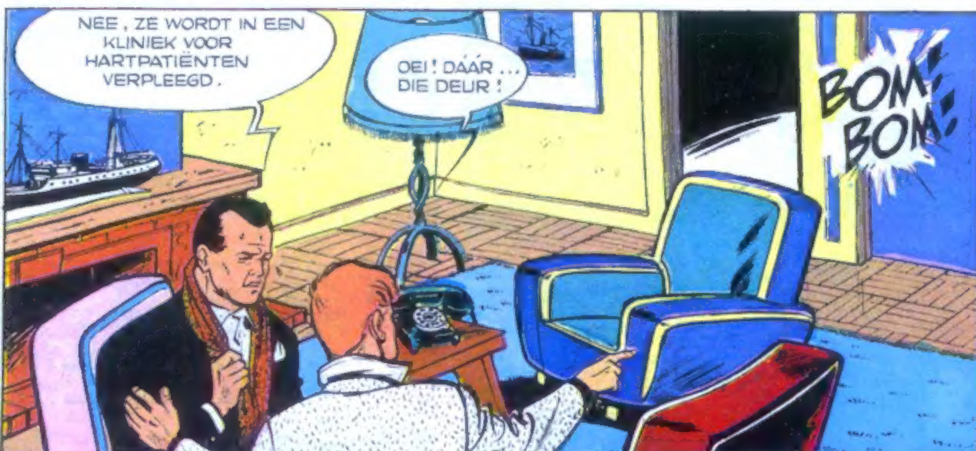
Rik Ringers, de bekende verslaggever, heeft bij een kleine aanrijding kennisgemaakt met de heer Deruyter. De man vertelt hem dat zijn zoontje gekidnapt is....

DE

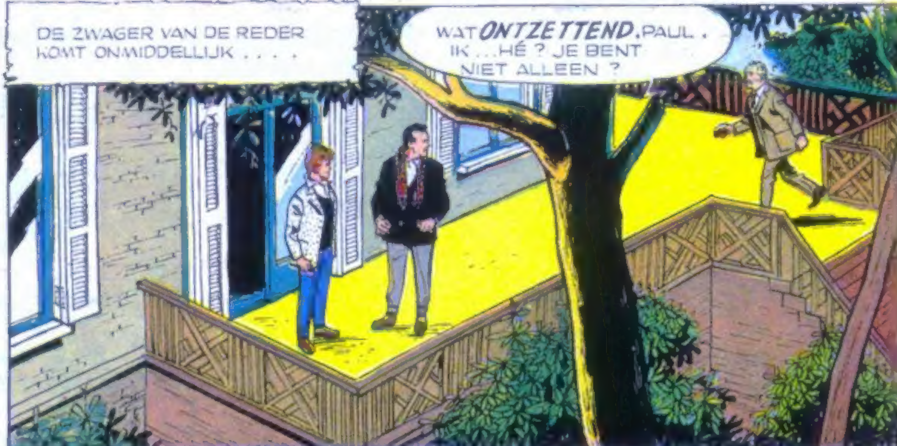

KIDNAPPER

© 1965 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

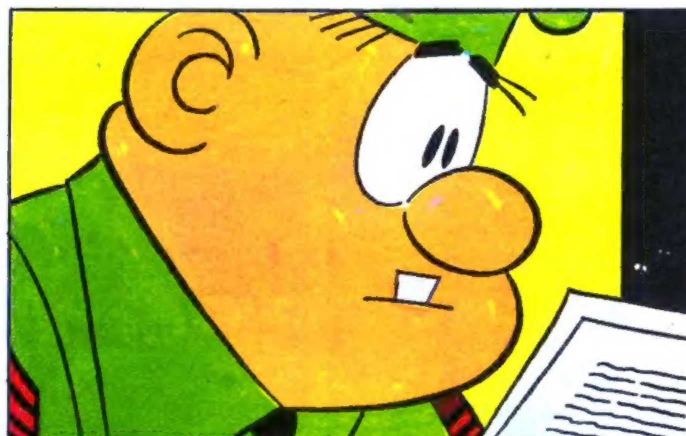

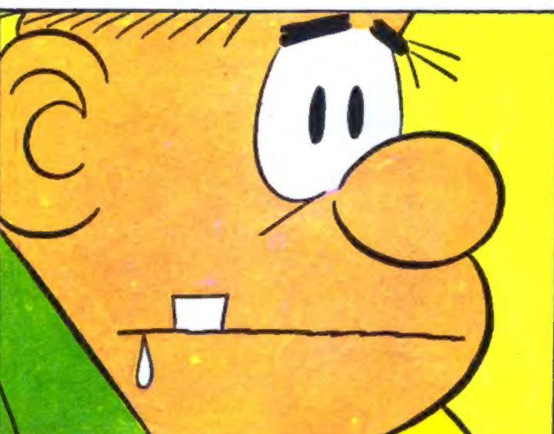
© 1965 - K.F.S. Opera Mundi

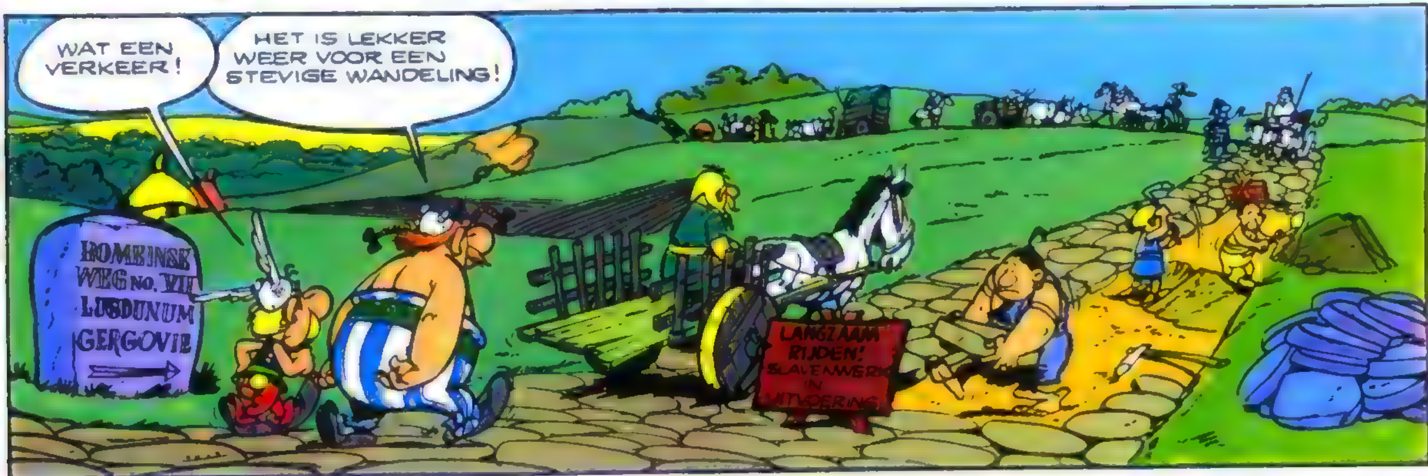
Asterix en het gouden snoeimes

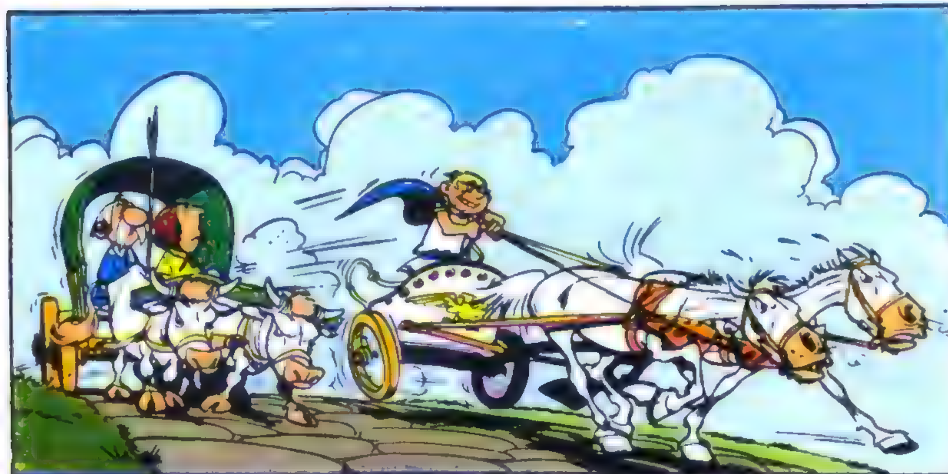
Asterix en Obelix zijn op zoek naar Amerix, de goudsmid. Maar de man die hun een gouden snoeimes moet leveren, is spoorloos verdwenen. Al hun zoeken en speuren blijft vergeefs ....

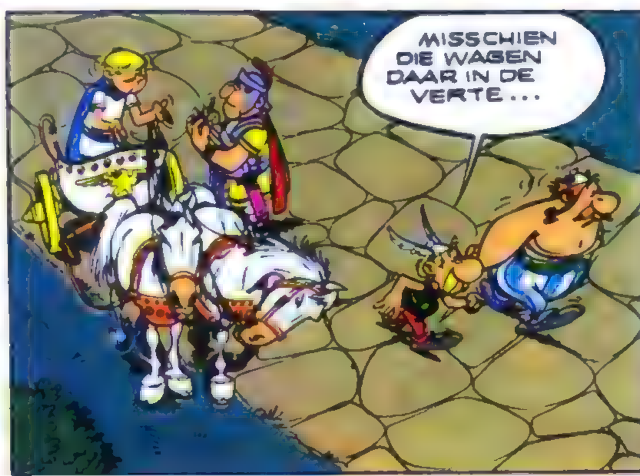

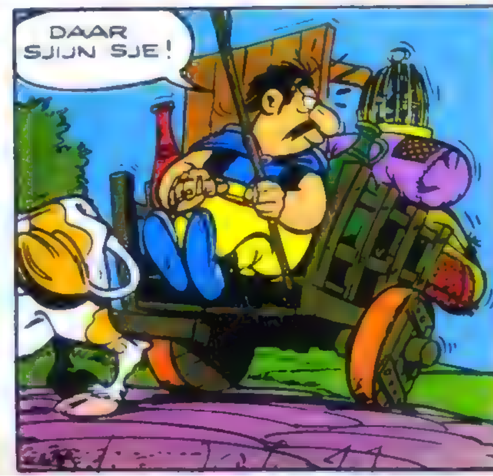

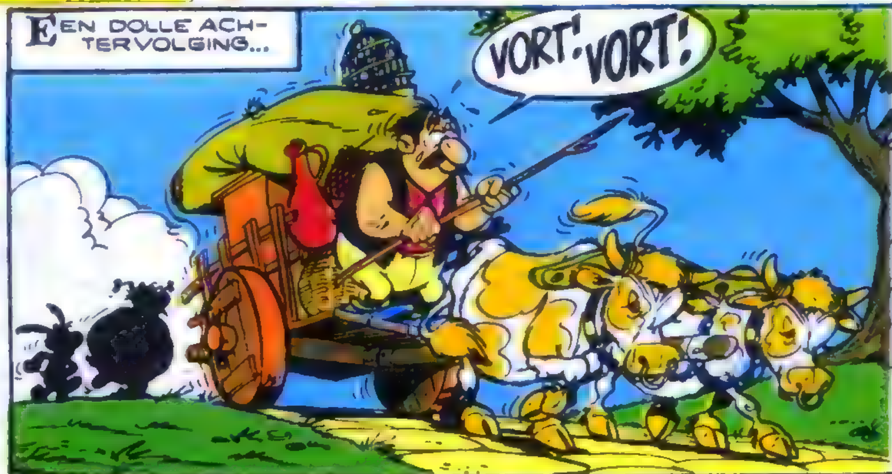

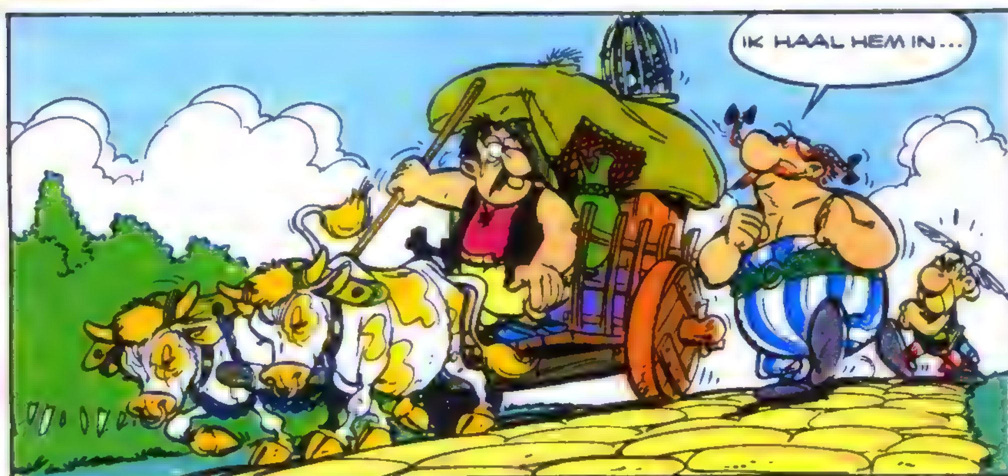

Asterix

DAAR IS-IE !
RENNEN !

EEN DOLLE ACHTERVOLGING...
VORT! VORT!

IK HAAL HEM IN...

BONG!

WAT SJOEKEN JULLIE? WAT ISJ ER AAN DE HAND?
WAAR IS AMERIX, VERTEL OP!

WEIGER JE?
LAAT LOSJ! LAAT LOSJ!
GEEF MIJ 'M EVEN, ASTERIX! TOE NOU ...

OP EEN DAG SJIJN ER MANNEN GEKOMEN EN SJE HEBBEN AMERIX MEEGENOMEN... IK KWAM ER JUIST LANGS ... SJE WILDEN MIJ OOK MEENEMEN ....

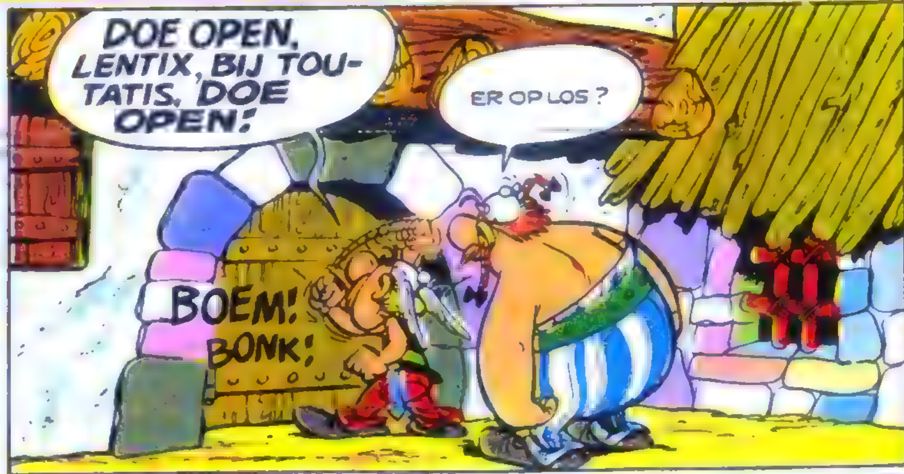

...TOEN LIET LENTIX ME GAAN, OP VOORWAARDE DAT IK SJOU VERTELLEN WIE ER NAAR AMERIX VROEG... SJE HEBBEN MIJ MEDEPLICHTIGE GEMAAKT, MAAR IK BEN ONSCHULDIG!

MOOI, WE HEBBEN HET ADRES VAN LENTIX, LATEN WE ER MAAR HEENGAAN...
WE ZOUDEN EIGENLIJK EEN OS MOETEN MEENEMEN, OM OP TE ETEN .....
IK SJET ME HELE LEVEN GEEN SJTAP MEER IN LUTETIA....

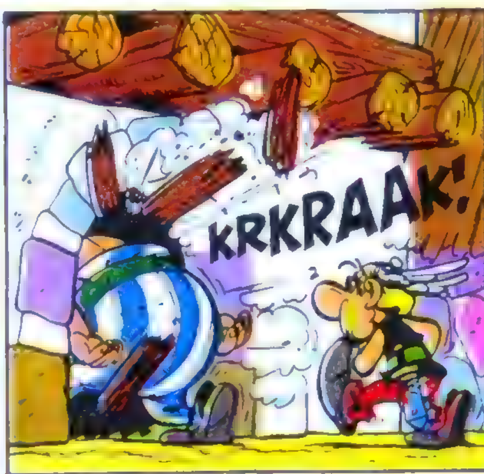
en het gouden snoeimes

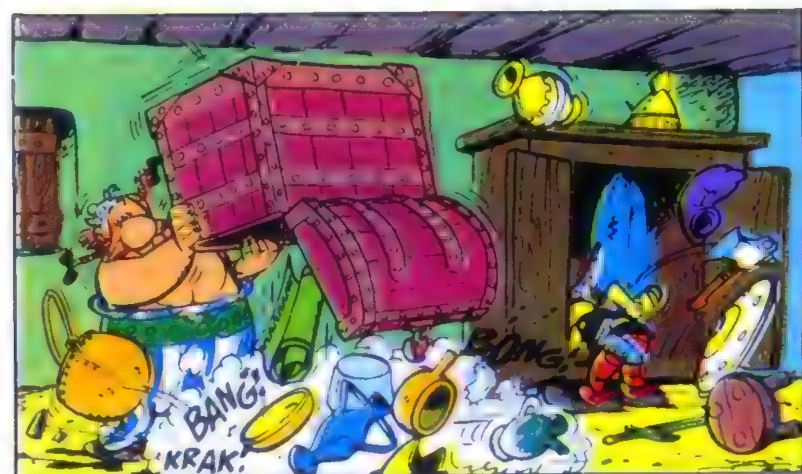

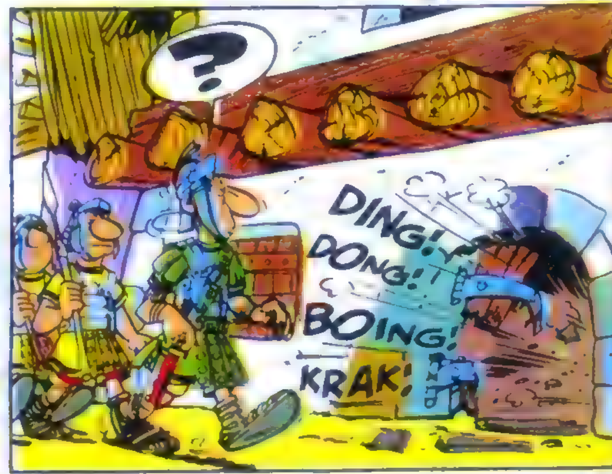

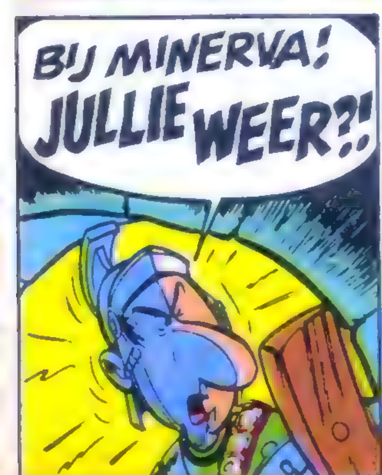

WORDT VERVOLGD

de Cartwrights in OOG om OOG

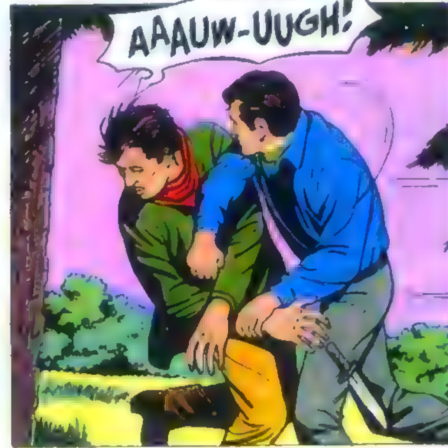
Little Joe en zyn Indiaanse vriend hebben een gevecht geleverd met een ontsnapte gevangene ....

© 1965 by National Broadcasting Company, Inc. All rights reserved throughout the world. Published by arrangement with Western Publishing Company, Inc. Racine, Wisconsin. U.S.A

ZES LANDEN IN BERN

VOLGEND weekeinde zullen in Bern, de Zwitserse hoofdstad, zes atletiekploegen het met elkaar aan de stok hebben, namelijk die van West-Duitsland, Frankrijk, Italië, België, Zwitserland en Nederland. Ik heb zo het gevoel, dat mijn opsomming tevens de volgorde is waarin de namen der teams aan het einde van de tweedaagse wedstrijd vermeld zullen staan. Nederland zal dus wel laatste worden, jammer genoeg. We hebben op atletiekgebied nauwelijks meer iets te vertellen, terwijl overal in de wereld de prestaties beter worden. O, we hebben heus wel talentvolle jongens en meisjes gehad (stel je voor, waarom andere landen wel, en wij toevallig niet!?), maar sterren hebben we er niet van kunnen maken, als we er al in slaagden die jongens en meisjes bij de atletiekbeoefening te houden.
Erg jammer! Niet alleen omdat we helemaal niet meer meetellen, maar omdat je van atletiekbeoefening flink, sterk en gezond kunt worden.
Jammer ook (maar dat is een hoogst persoonlijke overweging van me), omdat ik het vervelend vind, van Nederlandse sportmensen veel nederlagen te moeten melden, en daar zal ik zaterdag en zondag in Bern niet onderuit kunnen komen. Hééł vervelend! Mocht je de gelegenheid hebben zaterdag of zondag te kijken, wind je dan niet op en bedenk vooral, dat ik er niets aan kan veranderen.

BOB SPAAK OP ZIJN SPORT PRAATSTOEL

DOM

ZEI een trainer van een voetbalclub over een van zijn spelers: „Die knaap is zo dom, dat-ie niet eens onder de douche kan zingen..."

MACHTIGE MEPPER

EEN vóórnaamgenoot van me, ene Bob Ritchie, heeft onlangs enige forse tikken uitgedeeld. Bob is student (eerstejaars) en speelt voor Nichols College in een honkbalploeg. En wat heeft deze Bob gepresteerd? In de tweede slagbeurt, terwijl de honken bezet zijn, slaat hij een home-run. Jongens die honkballen, weten dat zo'n tik niet minder dan vier punten oplevert, drie van de lui op de honken en één van de man die het hout heeft gehanteerd. Beng! dat was het begin. Derde slagbeurt, weer alle honken bezet, weer de heer Ritchie aan slag, boem, knal, weer een home-run! Zesde slagbeurt, wéér een home-run, ditmaal bij lege honken, maar in de zevende was het weer volledig en doeltreffend raak. Drie honken bezet, machtige mep van Bob Ritchie, home-run, iedereen naar het thuishonk. Bob besloot in de laatste slagbeurt nog even te gaan pitchen (werpen) en zette twee slagmensen voor nul aan de kant. Gek hè, ik heb zo het idee, dat deze Ritchie met een slaghout in de hand werd geboren...

MARIE MULDER

OVER atletiek gesproken: op de omslag van een Amerikaans sportblad kwam ik de foto en de naam van een hardloopstertje tegen. Die foto zei me weinig, maar de naam des te meer. Marie Mulder, las ik. Nou ja, zo'n meisje kan alleen maar uit Nederland komen. Dat doet ze ook. Ze is een van de kinderen van een Nederlands-Indonesisch echtpaar. Marie is 15 en wordt, als ik het goed begrepen heb, beschouwd als een van de meestbelovende hardloopstertjes van de V.S. Ze heeft de 880 yards (ruim 800 meter) al gelopen in 2 min. en 11,4 sec., en hoewel dat de eerste keer was, dat ze op zo'n lange afstand uitkwam, brak ze meteen het Amerikaanse record voor meisjes. Het ziet ernaar uit, dat we in de toekomst nog wel van Marie Mulder zullen horen. Voorlopig bepaalt ze zich nog tot het verslaan van jongens van haar leeftijd, maar binnen enkele jaren is ze misschien wel de opvolgster van Gerda Kraan.
In Amerika weten ze in de regel wèl hoe ze met zulke meisjes moeten omspringen.

DE INCA'S

HOOG boven op een bergtop van de gevaarlijke en grillige Andes, gekoesterd door de warme zonnestralen, ontstond in de 12e eeuw het bolwerk van de machtige INCA. De „Zoon van de Zon", zoals hij genoemd werd, regeerde met straffe hand zijn volk, de Inca's. Staatsbeambten hielden toezicht op het werk thuis, waar de vrouwen de haar van staatswege toebedeelde lamawol tot fraaie weefsels bewerkten. En op de mannen, die ieder hun eigen kleine stukje grond bebouwden, dat door de kunstmatige bevloeiing tot vruchtbare aarde werd. De dienstplicht, die voor iedere man gold, verzekerde het Inca-rijk van een permanent aantal weerbare mannen. De Inca's vormden een hoog ontwikkeld volk; hoewel zij het schrift niet kenden, bezaten zij toch een vorm van communicatie, de QUIPU, die echter slecht bij een kleine groep bekend was. De hoofdstad van het uitgestrekte Inca-rijk was CUZCO. Het paleis en de gouden troon van de Inca waren echter gevestigd in MACHU PICCHU; ijlboden; die per dag in estafette-loop 250 km konden afleggen, zorgden voor een snelle berichtgeving uit alle delen van het rijk naar hun vorst. De enorme rijkdom der Inca's — men zegt bijvoorbeeld dat de muren rond het paleis met bladgoud bedekt waren — trok tenslotte in 1532 de Spaanse legeraanvoerder PIZARRO aan. Met een handjevol soldaten veroverde hij op verraderlijke manier de burcht en nam de laatste Inca ATAHUALPA gevangen. Ondanks het betaalde losgeld, liet Pizarro hem een jaar later ter dood brengen. De laatste dagen van het fiere Inca-rijk waren geteld; Machú Picchú werd verlaten. Pas in 1911 ontdekte de Amerikaan BINGHAM ruïnes van de machtige burcht, die eens het middelpunt van een rijke beschaving is geweest.

POP PLAAT — SLA GAUW OM

MACHÚ PICCHÚ
DE VERBORGEN BURCHT DER
INCA'S
1. Inca-krijger. 2. Officier van het leger. 3. Het rijk der Inca's (op dit kaartje rood aangegeven). 4. Ligging van Machú Picchú. 5. Vlot van balsahout. 6. Afbeelding van de oppergod der Inca's. 7. Gedeelte van een stenen muur; de Inca's kenden geen cement en bouwden als volgt:
zij hakten, precies op maat, stukken steen uit van wel 200 ton, die ze los in elkaar pasten als de stukken van een legpuzzel. 8 Bootje van gevlochten biezen. 9. Plattegrond van een Inca-stad. 10. Rijke inwoner van Machú Picchú in zijn draagstoel. 11 en 12. Hij wordt vergezeld door priesters. 13. Urn. 14. Vaas. 15. „Quipu": dikke ring, met touwtjes van verschillende kleur met knopen of lussen erin; de kleuren duiden een bepaald onderwerp aan, de knopen een aantal of datum. 16. Vaas. 17 en 18. Kop, kan en kruik. 19. Andesgebergte. 20. De Machú Picchú. 21. Uitloper van de Machú Picchú. 22 en 23. Aan de voet van deze berg, 1000 m lager, kronkelt de rivier de Urubamba. 24. Centrum van de burcht. 25 en 26. Bolwerken van de vesting. 27. Behuizing van een Inca en zijn familieleden. 28. Terrasvormige landbouwgronden. 29. Toegangspoort tot de stad. 30. Hoge ambtenaar uit de berg-provincies in lamawollen tuniek.
PEP PLAAT
J.L. DEVAUX

31. Pleisterplaats voor ijlboden; deze mannen konden een afstan van 12 km per uur afleggen. 32. Bode met levende vis in een waterdichte zak. 33. Een misdadiger wordt aan het publiek getoond. 34. Hoge ambtenaar met staf. 35. Kooi met marmotjes. 36. Landbouwer.

37. Landbouwprodukten. 38. Brugwacht. 39. Controleur. 40. Pijlers van de hangbrug. 41. Vrouw die aardappelen plant. 42. Vrouw met kweekplantjes. 43. Boer met zijn „ploeg". 44. Waterleiding voor akkerbevloeiing. 45. Boer met produkten van zijn streek. 46. Boer uit de bergen. 47. Priester in staatsiegewaad. 48. Zonnewijzer. 49. Hogepriester. 50. Zonnepriesteres. 51. Priester in zijn dagelijkse kleding (52) terwijl hij onderhandelt met kooplieden. 53. Jager uit de bergen. 54. Een alpaca en (55) een wol-lama. 56. Boerenvrouw die voor een zak aardappelen een lamabout koopt. 57. „Slagerswinkel". 58. Een condor.

DE WILDE

Kaoem is door Toenga, zijn jongere neef, in een gevecht verslagen. Hij zint nu op wraak.

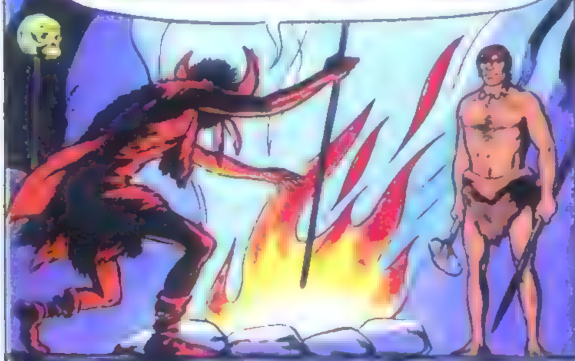

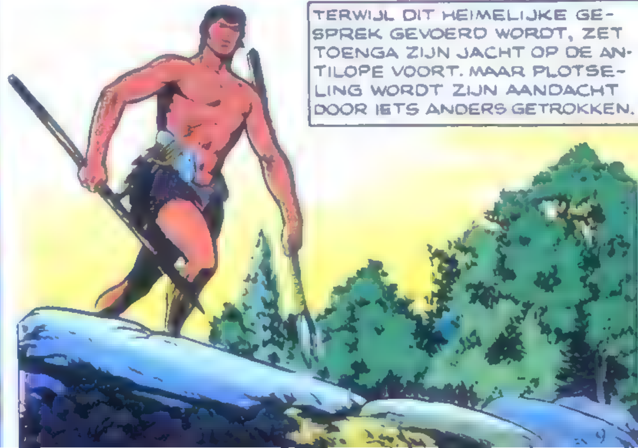

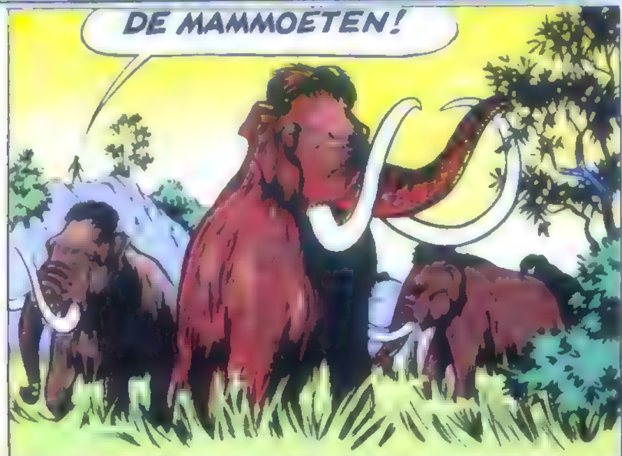

HORDE

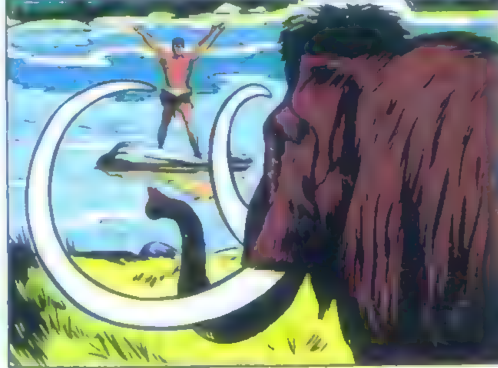

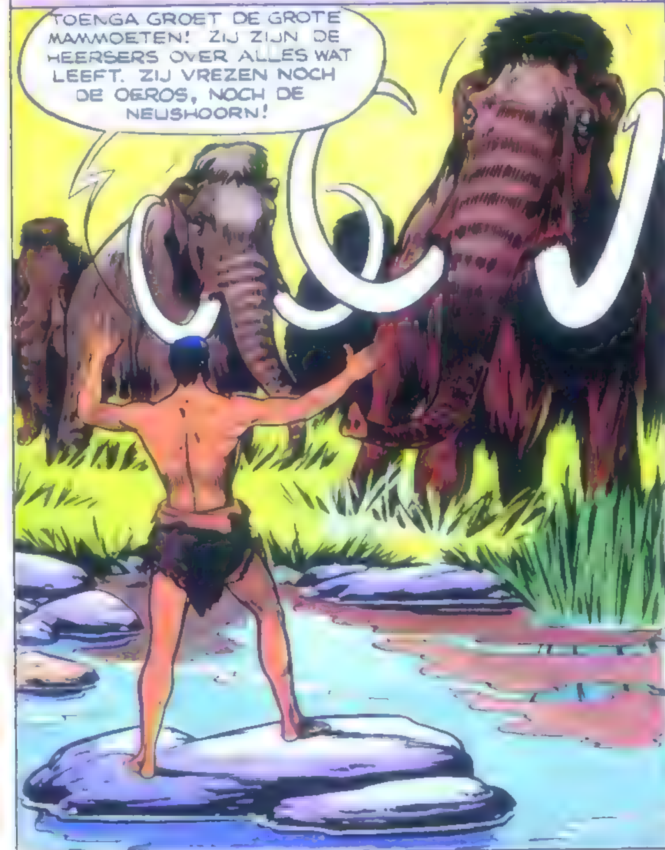

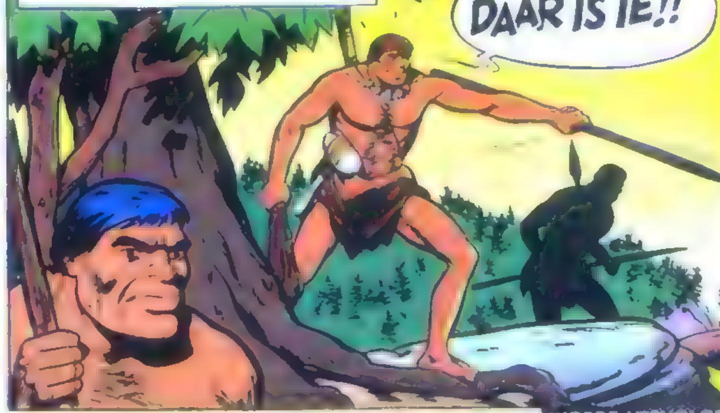

WORDT VERVOLGD

een avontuur van
MICK TANGY

DE VERLOREN

RAKET

Mick Tangy en Laverdure hebben ruzie gehad met de kolonel en krijgen het nu zwaar te verduren. Ze worden ingedeeld bij een instructeur voor wie de hele basis beeft.

DRIFTIG ZET LAVERDURE 'N DUIKVLUCHT IN EN GAAT OP DE RUG VLIEGEN...

...MAAKT 'N OPWAARTSE ROLL, DAN EEN DUIK EN BEGINT AAN EEN STAARTGLIJDING...

MET DUIZELINGWEKKENDE SNELHEID VLIEGT LAVERDURE OP DE SNEL NADERENDE AARDE AF. VLAK BOVEN DE GROND TREKT HIJ HET TOESTEL WEER OP...

ROOOOAAAAA

DAN BEGINT 'T PAS GOED. DE VOLGENDE 10 MINUTEN HAALT HIJ DE ENE GEVAARLIJKE STUNT NA DE ANDERE UIT. HIJ LAAT 'T TOESTEL OM Z'N AS DRAAIEN, MAAKT IMMELMANS (1) EN TOLT MET DOODSVERACHTING ALS...

'N VALLEND BLAD NAAR DE AARDE

STOP! NU IS HET MIJN BEURT!

(1) EEN HALVE LIJS MET HALVE ROLL.

ALLES LOS! IK NEEM HET TOESTEL OVER. EN SLUIT NU JE OOGJES MAAR, M'N BESTE JONGEN!

INTUSSEN...

ZE ZIJN NIET MEER TE ZIEN!

ALS "IJZERVRETER" ZELF OOK 10 MINUTEN NEEMT, ZIEN WE ZE VOORLOPIG NOG NIET TERUG!

IK HOOR DE KIST EN.. EEEH! KIJK! DAAR ZIJN ZE!

NU AL!? ZE ZIJN TE VROEG. ZOUDEN ZE MISSCHIEN PECH HEBBEN?

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

BLBLBLBLOEOUEOOBBLOEUE!

'K GELOOF DAT JULLIE JE DINER AL BIJNA VERDIEND HEBBEN, JONGENS. IK ZAL NU MET DE TWEEDE AFREKENEN.

STAP MAAR IN, TANGY!

!?!

WORDT VERVOLGD

Schurken hebben Den en de oude goudzoeker Paton neergeslagen en achtergelaten in het brandende hotel.

TUSSEN twee heuvels door was Memphis-City zichtbaar als een stadje uit een bouwdoos. Memphis-City... Onwillekeurig moest Arendsoog aan het Memphis-hotel denken. Zou Den de boodschap overgebracht hebben? Hij twijfelde er niet aan. Maar waarom was hij dan toch zo onrustig? Zonder het te willen zette hij Lightfeet tot grotere snelheid aan... Het gevolg was dat Witte Veder hem niet meer kon bijhouden. Hij hield Lightfeet weer in en wachtte tot zijn vriend hem had ingehaald.

De Indiaan keek Arendsoog van opzij aan. Het was hem niet ontgaan dat zijn vriend zich ergens ongerust over maakte. Ook hij voelde zich onrustig.

De Goudzoeker van MEMPHIS-CITY

Het was net of er een dreiging in de lucht hing... Of er iets vreselijks ging gebeuren...

Plotseling legde Arendsoog zijn hand op de schouder van de Indiaan. Met de andere hand wees hij in de verte... Boven het hart van Memphis-City kroop langzaam een donkere rookkolom naar de strakblauwe hemel...

„Brand!" Arendsoog probeerde zijn stem zo gewoon mogelijk te laten klinken, maar hij kon niet helpen dat de woorden kort en afgebeten uit zijn mond kwamen. „Het lijkt ongeveer op de plaats..." Hij zweeg.

Witte Veder knikte ernstig. Zijn vriend hoefde de zin niet af te maken. Hij begreep zo ook wel wat hij zeggen wilde. De brand woedde op de plaats waar het hotel stond...!

„Ik ga vooruit. Kom zo snel mogelijk achter mij aan," zei Arendsoog kort. Hij trok de riem van zijn hoed strak onder de kin en klopte Lightfeet op de hals. „Kom, boy. Laat eens zien wat je kunt."

Lightfeet had geen verdere aansporing nodig. Hij hinnikte zacht, schudde het hoofd en schoot dan plotseling vooruit. Alsof hij voortgezogen werd door een gierende wervelstorm joeg het trouwe dier over de prairie... Arendsoog boog zich nog dieper over de hals van zijn paard. Heel even keek hij om naar de Indiaan, maar Witte Veder werd door een enorme stofwolk aan het oog onttrokken. Dan richtte hij zijn aandacht weer op de rookkolom boven de huizen van Memphis-City. Hij naderde de stad in een razend tempo... De rook was dikker en zwarter geworden...!
„Vooruit boy!" brulde hij tegen de wind in. Op hetzelfde moment liet hij de teugels los.
Het klinkt onwaarschijnlijk, maar Lightfeet vergrootte zijn snelheid nog meer!
„Sneller! Sneller!" brulde Arendsoog vertwijfeld. Hij kon er geen verklaring voor geven, maar langzaam groeide het bange voorgevoel tot zekerheid.
De eerste huizen van Memphis-City flitsten voorbij... Daar was de hoofdstraat al! Twee vrouwen sprongen gillend opzij voor het voortrazende dier. Zonder snelheid te verminderen nam Lightfeet de bocht en stormde de hoofdstraat in. Heel even sloot Arendsoog de ogen. Zijn voorgevoel was juist geweest... Het hotel was één laaiende vuurzee!
De samengestroomde menigte week achteruit en er dreigde een moment paniek te ontstaan toen Lightfeet recht op de mensen toe reed. Op het laatste moment zette het dier zich schrap en in een wolk van stof en zand kwam het tot stilstand.
Arendsoog slingerde zich uit het zadel en rende naar voren. „Paton... Waar is Paton...?" hijgde hij. „En de staljongen?"
„Die zijn veilig," antwoordde de hotelier, die nog steeds de slag niet te boven was.
„Waar zijn ze dan?" snauwde Arendsoog bijna.
„Man, zeur niet. Ik weet niet waar ze zijn, maar de een of andere kerel heeft gezien dat ze het hotel verlieten," antwoordde Crofling kort.
„Was het een man met een snorretje?" Het leek wel of Arendsoog met een verhoor bezig was!
„Nee... of ja... er waren twee kerels. Een van hen had inderdaad een snorretje. Maar wat heeft hij..." Hij zweeg verbijsterd. De cowboy, die een seconde geleden nog naast hem stond, was verdwenen! Met grote verbaasde ogen zag de hotelier dat de onbekende cowboy een emmer water griste uit de handen van een van de mannen, die toch nog probeerden te redden wat er te redden viel. In één beweging bracht hij de emmer omhoog en stortte hem over zijn hoofd leeg... Toen sprintte hij naar de ingang van het brandende hotel...
Er ging een kreet van afgrijzen door de menigte. Een vrouw sloeg de handen voor het gezicht. De hotelier gilde vertwijfeld: „Niet doen!" De cowboy hoorde het niet meer. De zwaaiende klapdeurtjes wezen de plaats aan waar de mensen hem het laatst hadden gezien... Op de tast zocht hij zijn weg door de brandende en rokende ruimte. Boven woedde het vuur het hevigst... Kamer 1, recht tegenover de trap, was gedeeltelijk ingestort... Kamer 2 was een ware hel en reeds hadden de wanden van kamer 3 vlam gevat... Er was geen seconde te verliezen! Arendsoog nam een aanloop en wierp zich op de deur van kamer 3. De splinters vlogen in het rond en krakend zwaaide de deur open.
In één oogopslag had Arendsoog de situatie overzien. Vlak achter de deur lagen de lichamen van Den en Paton... Met drie grote stappen was hij bij het raam. De ruit was door de enorme hitte gesprongen. Met zijn vuist sloeg hij de achtergebleven scherven uit de sponningen.
In de hoofdstraat volgden de mensen met ingehouden adem zijn verrichtingen. „Er zijn nog mensen binnen!" brulde Arendsoog boven het loeien van de vlammen uit. „Help me!" Onmiddellijk holde hij terug naar de deur en tilde de jongen in zijn sterke armen. Toen liet hij hem langzaam uit het raam zakken. Hij boog zich voorover en terwijl hij Den onder de armen vasthield, renden vier, vijf sterke kerels naderbij om de staljongen over te nemen.
„Los!" brulde een van de mannen.
Arendsoog liet Dens armen los. Hij had geen tijd om te kijken hoe het verder afliep met hem. Patons shirt had reeds vlam gevat... Met een enorme snoekduik lag de cowboy naast de man en sloeg de vlammen uit. De goudzoeker was veel zwaarder dan de staljongen en het kostte Arendsoog alle inspanning om het lichaam, dat niets meegaf, op de hoogte van de vensterbank te krijgen... Hij hapte naar adem... Een ogenblik werd alles zwart voor zijn ogen, maar met een laatste krachtsinspanning zette hij door... Patons benen gleden over de vensterbank...
„Vangen!" schreeuwde Arendsoog, die voelde dat hij het lichaam niet meer kon houden.
Als een stropop tuimelde de goudzoeker naar beneden. Tot zijn opluchting zag Arendsoog dat tien sterke armen de oude man opvingen. Met donderend geraas stortte plotseling een van de zijmuren van het hotel in... Arendsoog klom op de vensterbank...
„Springen!!!" gilden de mensen.
Er viel een vrouw flauw.
Arendsoog zag de straat en de mensen onder hem als door een waas. Alles begon voor zijn ogen te draaien.
Springen! Hij moest springen voor het te laat was... Hij liet het raam los en boog zich naar voren... met een duizelingwekkende vaart kwam de straat op hem af... Valbreken! Je moet je val breken! Het hamerde in zijn hoofd... In een wanhopige poging om goed terecht te komen slingerde hij zijn benen naar voren... Met een enorme klap kwam hij in aanraking met de grond... Volkomen automatisch trok hij het hoofd tussen de schouders... Drie, vier maal rolde hij kopje-over..." „Een dokter... Ze hebben een dokter nodig..." stamelde hij nog. Toen verloor hij het bewustzijn. Hij zag niet meer dat een Indiaan in een razende galop door de hoofdstraat reed... Terwijl zijn paard nog reed, slingerde de Indiaan zich uit het zadel en wierp zich naast zijn vriend op de grond. Snel onderzocht Witte Veder de cowboy. Met een zucht van verlichting kwam hij even later overeind. Arendsoog had een paar brandwonden opgelopen, maar gelukkig vielen deze nogal mee.
Een paar mannen droegen de lichamen van Den en Paton tussen de zwijgende menigte door. De sheriff kwam naderbij. Hij was zichtbaar onder de indruk van Arendsoogs heldenmoed. „Wie is deze cowboy?" vroeg hij.
„Hij zijn mijn vriend," antwoordde Witte Veder. De sheriff keek de Indiaan lange tijd strak aan. Waarom moest hij plotseling denken aan de woorden van de man met de snor? Een cowboy en een Indiaan... Ach, natuurlijk waren deze mannen het niet. Wie stak er nu eerst een hotel in brand en probeerde dan, met gevaar voor eigen leven, de gasten te redden...! Of... had de cowboy misschien spijt gekregen van zijn daad...? Het was wel erg toevallig... Een cowboy en een Indiaan... Misschien was deze hele „reddingsactie" op touw gezet om hun misdaad te camoufleren...
„Breng deze cowboy naar mijn kantoor," zei hij dan tegen een paar sterke mannen en tot Witte Veder ging hij verder: „Wilt u even met mij meegaan?"

Met een diepe zucht kwam Arendsoog tot bewustzijn. Hij opende zijn ogen, maar sloot ze onmiddellijk weer. Het felle licht, dat door een klein raampje naar binnen viel, deed pijn.
„Jij voelen beter?" hoorde hij de vertrouwde stem van zijn vriend vlak bij zijn oor.
„Een beetje geradbraakt," antwoordde de cowboy, terwijl hij probeerde overeind te komen. Voorzichtig opende hij zijn ogen weer. „Waar zijn we...?" vroeg hij dan terwijl hij verbaasd om zich heen keek. „Het lijkt wel een..."
„Het zijn cel!" knikte Witte Veder.
Op dat moment kwam de sheriff door de smalle gang naderbij. Voor de getraliede deur, die de cel van Arendsoog en Witte Veder afsloot, bleef hij staan.
„Hé shriff," vroeg Arendsoog, die de ster op de borst van de man had gezien, „wat hebben we misdaan? Waarom worden we gevangen gehouden?"
„Jullie worden ervan verdacht het hotel in brand te hebben gestoken."
„Wat?! Wij...? Wie heeft je dat verteld?"
„Een onbekende, die zich nog op mijn bureau zal vervoegen," antwoordde de sheriff officieel.
„Een onbekende? Was het soms een kerel met een snor...?"
„Inderdaad. Maar hoe weet jij dat?"
Arendsoog haalde de schouders op. „Je begaat een blunder met ons gevangen te houden, sheriff," zei hij nadrukkelijk. „Je kunt beter de kerel met dat snorretje arresteren. Hij is ongetwijfeld de dader."
„De meeste verdachten proberen de schuld op een ander te gooien," antwoordde de ander schamper. „Daar loop ik niet meer in!"
„Je moet het zelf weten sheriff," zei Arendsoog, die wel begreep, dat hij de man toch niet van zijn standpunt kon brengen. „Wij bevonden ons enige mijlen buiten de stad, toen het hotel in brand werd gestoken. De werkelijke dader loopt vrij rond en maakt zich nu natuurlijk uit de voeten. En als je me niet gelooft, vraag het dan aan Paton of aan de staljongen. Zij zullen je de waarheid wel vertellen."
„Dat was ik ook van plan," glimlachte de sheriff. „Zodra ze tot bewustzijn komen, ga ik een praatje met ze maken. Tot zolang moet ik jullie, misschien helaas, vasthouden."
„En tot zolang loopt de dader, of lopen de daders, vrij rond..." vulde Arendsoog met een zucht aan. De sheriff hoorde het niet meer. Hij had het kantoor al verlaten.
„Daar zitten we dan," bromde Arendsoog. „Opgesloten in een cel..."

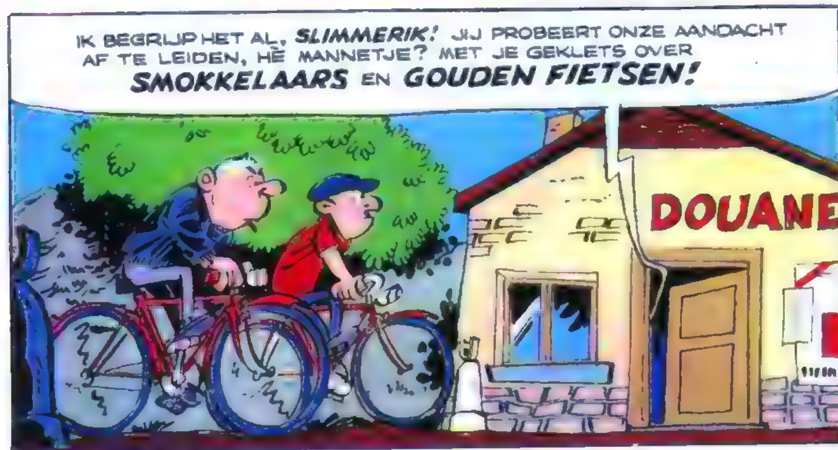
Kan Arendsoog zijn onschuld bewijzen?

EEN AVONTUUR VAN SPAGHETTI

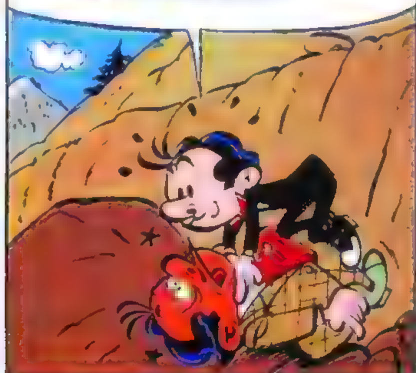

goud in de wielen

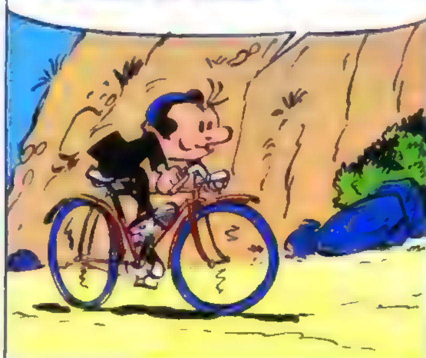
Prosjoetto heeft een fiets naar de douane gebracht en gezegd dat hij van goud was. Het rijwiel wordt gesloopt en dan komt de eigenaar opdagen. Het is een douanebeambte . . . .

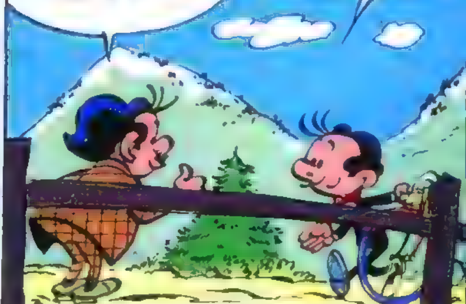

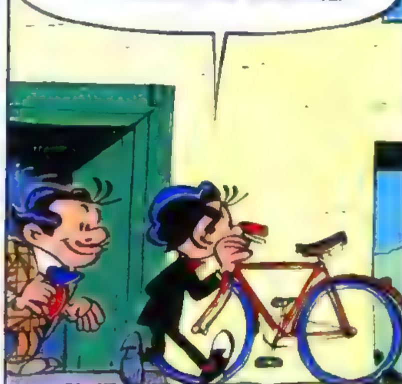

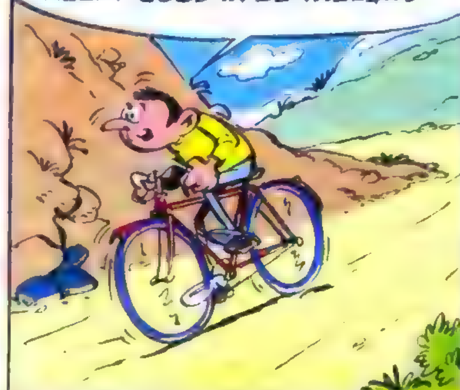
© 1965 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD

DE BROMMER

AAN DOOR OVER OP MET PRO VOOR CONTRA

BERGRIJDEN

EEN wandelaar en een bromfietser hebben zeer verschillende meningen over heuvels en bergen. De voetganger vindt het omhoog gaan heel wat moeilijker dan het afdalen, terwijl de onervaren bromfietser tegen het naar beneden gaan opkijkt als tegen een berg, hoe raar het ook mag klinken. Iedereen weet dat je je nek en je vervoermiddel riskeert als je op topsnelheid een helling afdendert. Er moet dus geremd worden. Dit kun je doen op de motor (gas dicht), maar niet als hij in z'n eerste versnelling staat, want dan jaag je 'm over z'n toeren. Dus alleen in de tweede en derde versnelling. De meeste bromfietsen hebben een tweetaktmotortje en als een tweetakt geen gas krijgt, betekent dit ook: geen smering. Dat kan op de duur gevaarlijk worden en daarom moet je af en toe even ontkoppelen en een scheutje gas geven. Je mag natuurlijk ook gas geven zonder te ontkoppelen, maar dan loop je altijd het risico dat je stalen ros op hol slaat. Jammer genoeg is de remmende werking van een 50-cc-motortje niet iets om over naar huis te schrijven en als je op een wat steilere helling rijdt, zul je het beslist niet rooien als je je remmen niet gebruikt. Nu hebben die remmen de onaangename eigenschap dat ze warm lopen als ze lange tijd achter elkaar gebruikt worden. Om dat te voorkomen moet je niet lang achtereen zachtjes remmen, maar zo nu en dan krachtig de hendels inknijpen tot je vrijwel geen snelheid meer hebt. Daarna kun je de teugels weer iets laten vieren. Als je dan ook nog de voor- en achterrem afwisselend bedient, loop je nog minder gevaar dat ze oververhit raken. Bij auto's en motorfietsen is remmen op de motor een allereerste plicht; bij bromfietsen mag je bij niet al te steile afdalingen ook wel alleen met behulp van de gewone remmen naar beneden komen. De wielrenners in de Tour de France hebben tenslotte ook geen motor waarop ze kunnen afremmen. Zoals gezegd, het beklimmen van een helling biedt heel wat minder moeilijkheden. Als het motortje 't maar trekt. Zorg er altijd voor dat je snelheid houdt en dat de motor toeren blijft maken. Aarzel dus niet terug te schakelen. Maar ook als je helemaal volgens het boekje rijdt, dan nog loopt de motor vlugger warm dan gewoonlijk. Daarom zou iedereen die van plan is een bergtocht te maken eigenlijk een grotere sproeier in de carburateur moeten (laten) monteren. Dat betekent wat extra smering en koeling. De geforceerde koeling waar we het verleden keer over gehad hebben, is natuurlijk helemaal ideaal, maar als je die niet hebt, doe je er verstandig aan van tijd tot tijd even af te stappen om het motortje gelegenheid te geven weer op adem te komen. Kies daarvoor altijd een zo vlak mogelijk weggedeelte, want anders kom je daarna weer zo moeilijk op gang. Een laatste wenk. In echte haarspeldbochten (waar je weer helemaal terugrijdt in de richting vanwaar je kwam) moet je er rekening mee houden dat auto's en autobussen daar veel ruimte nodig hebben en soms helemaal links van de weg door de bocht komen. Rij dus voorzichtig, zorg dat je altijd remmen kunt en vergeet geen seconde dat je geen haast hebt, maar... vakantie!

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 19 ZIJN:

1e prijs: Kinderen Baas, Deurloostr. 5, Middelburg. 2e prijs: Huub en Wiel Vlaspoel, Kerkrade; Dorine de Brouwer, Tilburg; Arie Vogelaar, Vierhouten; Suus Schellens, Hekelingen; Henk Ossentjuk, Groningen; Else v. d. Wel, Laren (N.H.); Steven Smits, Sexbierum; Lydie Oosterlee, Valkenburg (Z.H.); Hans Leijssenaar, Enschede; Marjolijn Luhrman, Assen. 3e prijs: Jenny Blankestijn, Leersum; Rob Mulder, Haarlem; Hilda Besemer, Driebergen; Hans Kok, Uift; Nadia Stolk, Vlaardingen; Rudy v. Spaandonk, Utrecht; Elly Baan, Den Hoorn-Tex; Jopie Bos, Hoogeveen; Corrie Hemkes, Amstelveen; Frank v. Damme, Axel (Zld.).

OPLOSSINGEN VAN BLZ. 2

RUW: BAR. Barbier, barbaar.

HET VOLGENDE GETAL: 82. De reeks loopt op met 32, 16, 8, 4, 2 enz. 80 plus 2 = 82.

11. Twee reeksen. De getallen een, drie en vijf lopen met vijf op, de getallen twee vier, zes enz. verminderen met vijf. Zesde getal is 11.

54. De reeks loopt op met 13, 11, 9, 7, 5 enz. 49 plus 5 = 54.

BEWERKINGSTEKENS:

2 × 5 + 4 = 14	2 + 5 — 4 = 3	2 × 5 × 4 = 40
2 + 5 × 4 = 22	2 × 5 — 4 = 6	2 + 5 + 4 = 11

STER: 1-4 prop; 2-3 tref; 1-5 peen; 2-5 toon; 4-3 poef.

HET VERRAAD VAN STEVE WARSON

Michel Vaillant is in Amerika, op de ranch van zijn vriend Steve Warson

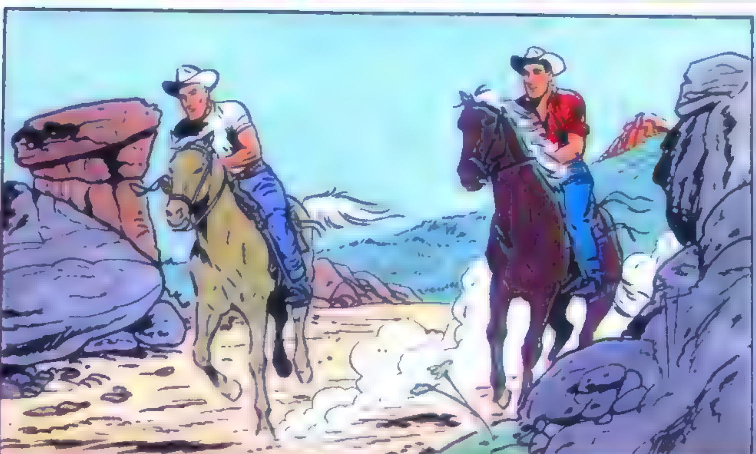

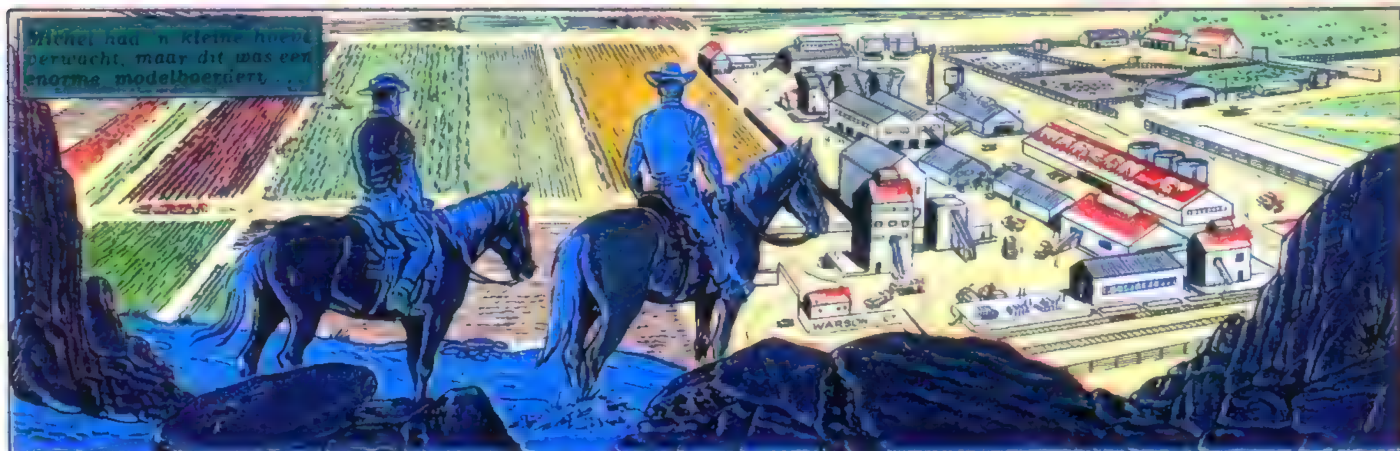

HET VERRAAD VAN

STEVE WARSON

© 1965 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE en BILLY

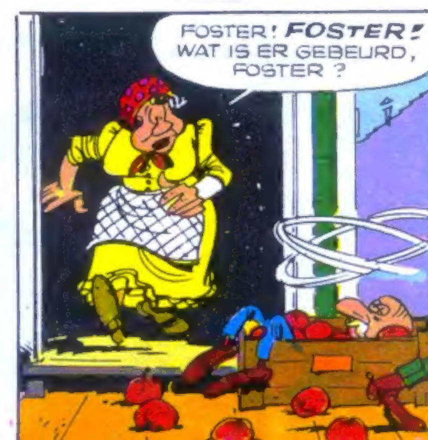

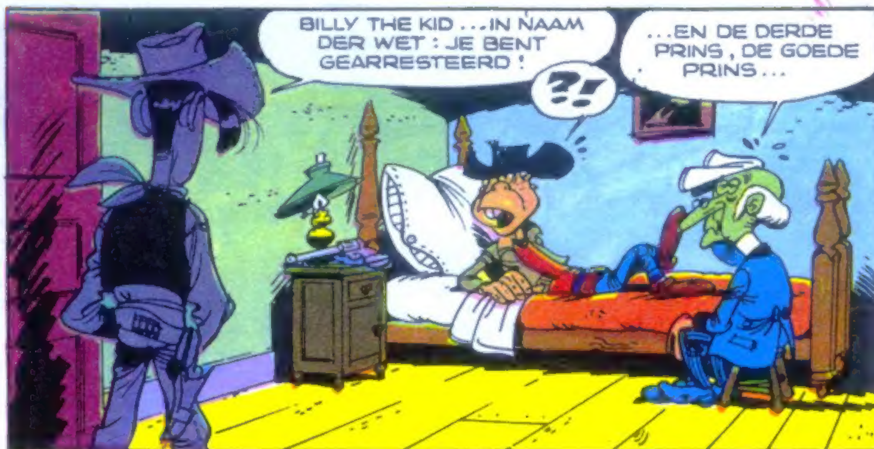

the Kid

De inwoners van Fort Weakling beven voor Billy the Kid. De kwajongen terroriseert het stadje met zijn revolvers. Dan besluit Lucky Luke de strijd met hem aan te binden.

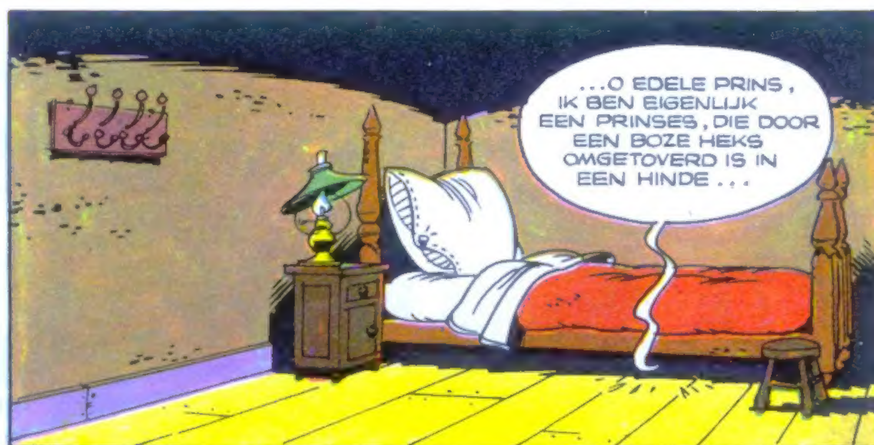

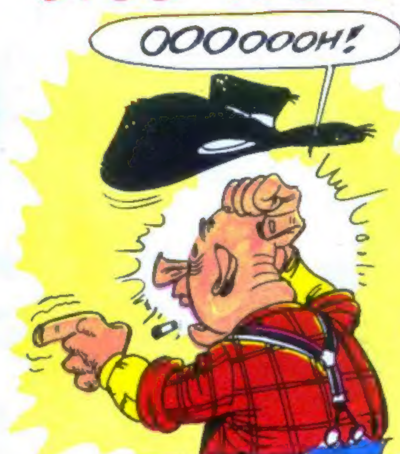

LUCKY LUKE en BILLY the Kid

© 1965 Real Presse

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen / 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **Ned. Antillen en Suriname:** / 20,80 per jaar. **Overig buitenland** / 28.— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

